

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

De copiosa captura piscium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

DOMINICA QVARTA POST PENTECOSTEN.

De copiosa captura piscium.

LVC. V.

ANNO XXXI.

In cxxxii. imaginem adnotatiuncula.

cxxxii.

17.

- A. Mare Tiberiadis.
B. Capharnaum, iuxta mare ubi piscabatur Petrus & socij.
C. Cum irruerent in IESVM turba, vidit duas naues in littore;
D. Et piscatores descendisse, & lauare retia.
E. Conscendit IESVS in nauem Simonis, & rogat ut pusillum a terra reducat, ut doceat turbas.
F. Facto sine discendi, imperat Petro ut ducat in altum, & laxent retia in capturam.
G. Hoc cum fecissent, concluderunt piscium magnam vim, ita ut rete rumperetur.
H. Innuunt igitur socijs, ut ad se adiuuandos occurrant.
I. Veniunt, inuuant, implent ambas nauculas piscibus, ut penè mergantur.
K. Agnouit Petrus virtutem Christi, procidit ad eius genua, correptus stupore clamat; Exi à me Domine, &c.
L. Similiter stupent filij Zebedai, qui erant socij Simonis; & relictis omnibus secuti sunt eum.

EVANGELIUM MISSÆ.

LVC. V.

Factum est autem cum turbæ irruerent in IESVM ut audirent verbum Dei, & ipse stabat ^bsecus ^astagnum Genesareth. Et vidit duas naues stantes secus stagnum: ^dpiscatores autem descenderant, & lauabant retia. Ascendens autē in vnam ^enauim, quæ erat Simonis, rogauit eū à terra reducere pusillum: & sedens docebat de naucula turbas. Ut cessauit autem loqui, dixit ad Simonem; ^fDuc in altum, & laxate retia vestra in capturam. Et respondēs Simon dixit illi; Præceptor, per totā noctem laborantes nihil cepimus; in verbo autē tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent, ^gconcluserūt pisciū multitudinē copiosam. ^hRūpebatur autē rete eorū: & ⁱannuerunt socijs qui erant in alia naui, ut venirēt, & adiuuarent eos. Et venerūt, & impleuerunt ⁱambas nauculas, ita ut penè ⁱmergerentur. Quod cum videret Simon Petrus, ^kprocidit ad genua IESV, dicens; Exi à me Domine, quia homo peccator sum: stupor enim circundederat eum, & omnes qui cum illo erant, in captura piscium quam ceperant. ^lSimiliter autem Iacobum & Ioannem filios Zebedai, qui erant socij Simonis. Et ait ad Simonem IESVS; Noli timere, ex hoc iam eris homines capiens. Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus secuti sunt eum.

Vv 2

ADNO-

A. **M**are Galilee, siue Tiberiadis.

B. Capharnaum, ad quod est Mare Genesareth siue Tiberiadis, ubi ut in frequenti & opulenta ciuitate piscari solebat Petrus & eius socij lucri maioris causa, non ad suum vicum tenuem Bethsaidam.

C. Quia astaret IESVS secus stagnū, siue mare Genesareth, & irruerent in eū turbæ cupientes verbū Dei audire, vidit duas naues piscatorias ad littus, unam Petri, alteram Iacobi.

D. Piscatores autem descenderant in littus, & retia sua lauabant.

E. Recedens igitur à turbā IESVS ascēdit in eā nauim quæ erat Petri, & rogauit Petrū suauiter, ut paululum à terra nauim abduceret, ut sedens in nauis turbā commodius doceret. Docuit.

F. Quum autem finem fecisset dicendi, non rogat, sed edicit Petro ut in altum mare ducat nauiculam, & iacēt retia in capturam. Non descēdit in nauis IESVS, paret Petrus, educit longius cymbam, illū sequitur alia nauis, piscatur Petrus præsentē Christū in eius nomine, alij simul piscantur, sed nihil expiatur: Petrus concludit copiosā piscium multitudinem.

G. Trahens rete Petrus cum suis, sentit multitudinem & pondus piscium, & difficultatem tractus; rumpi autem ipsis rete.

H. Coacti itaque necessitate annuunt Iacobo & Ioanni ut ad se accurrant, indicant auxilio se eorum egere.

I. Accurrunt, iuuant spectante hæc omnia IESVS: implent extranque nauim tanta piscium multitudine ut mergerentur; quod scitè interpretes, penè mergerentur, dixit, leniens hyperbolen; parum enim aberant quin mergerentur,mersum ibant, impletis ad summum nauibus, &

oneris nimio pondere periclitantibus.

K. Sentit vim diuinā Petrus ex piscium ingenti captura: addebatur & illud mirum, quod sub tanto pondere naues non mergerentur. Tactus igitur cordis cōpunctione, & ad rei miraculū stupēs, ac procidens ad genua IESVS; Exi, inquit, a me Domine: peccator enim ego sum, & indignus apud quem sit tanta maiestas ac virtus.

L. Idem patiuntur qui in altera naui erant Iacobus & Ioannes: similiter corde prostentur esse se indignos quos iuxta esset IESVS. Probās eorum humilitatē & animi reuerentiam, cōfirmat tamē peculiariter IESVS Petri: Noli animum abicere, cōfide, noli timere, intellige futurum quod longē maius est, ut homines alia piscationis ratione non in mortem sed in vitam sis capturus. Nō intrat in cymbam Iacobi & Ioannis, sed Petri, non iubet alios cymbam à terra abducere, sed Petri; Petrum iubet ducere in altum, iactare rete in capturā; hic procidit ad genua IESVS, tametsi alij stupent ad rei miraculū; Petro nominatim Christus pradicat futurū ut homines caperet, ad uitā, non ad mortem ut pisces: quæ omnia & futurā Petri summā dignitatem, & facultatem spiritualem prænuntiant. Illud præterea constat, non esse hoc loco vocatos Apostolos, sed Matthæi 4. Cap. quo fit, sequitur quidē esse IESVM semel iterū & allectos, non vocatos, & præludia illa fuisse consummate vocationis in illa verò Matthæi, nō solum ad cognitionem & familiaritatem fuisse allectos, sed plenè interius & exterius à Christo vocatos; nec postea ante resurrectionem ad piscatoriam rediisse, sed continenter ac constanter Christum fuisse sequutos: quæ est Augustini sententia.

MEDITATIO.

Factum est autem. Excitatio hæc est piæ attentionis. Audite qui IESVS gesta, & salutem vestram amatis, qui verbum Dei audire desideratis, qui Petri in Ecclesia Dei viuētis primatum veneramini; audite diuina Dei & Christi eius mysteria. Cū turbæ irruerent in IESVM. Er quid mirum si miracula, si beneficia diuina & signa, si verba vitæ æternæ studiosè sequebantur, si illa IESVS benignitate, virtute, mansuetudine, si rotius oris, & verborū gratia & dignitate, ac diuinitate alliceretur atque attraheretur, & ad hæc omnia audire ferretur atque immineret?

& rōs huiusmodi. Hoc mirum non fuit, etiam si in turba: magis longē mirādū, si nos, qui hæc omnia & longē plura, & fide tenemus, & mente percipimus, tanta desidia torpeamus, & tantum non fugimus ubi de verbo Dei, de salute nostra vel audiendum, vel agendum est, & nunquam ferè non sumus cordis deuotione destituti, atque adeo quando nō offendimur, & desidiosè agimus, si exercenda oratio est, si spiritualibus rebus incumbendum? quādo auersionem animi in fratrum bonorum imitatione, quando in vitæ nostræ emendatione non sentimus? Ut audirent verbum Dei. Vehemen-

Vehementer expresseit Lucas doctrinā Christi maiestatem, ubi Græcè dixit, τὸν λόγον τοῦ θεοῦ; non communiter verbum Dei, sed infinitum illud Patris coeternū Verbum & consubstantiale. Illud enim loquebatur, illius erat illa vox atque doctrina, viua, efficax, & sermo penetrabilior omni gladio ancipiti, & pertingens vsque ad diuisionē animæ & spiritus, compagum quoque & medullarū; discretor ac iudex cogitationum & intentionum cordis. Hi autem effectus verbi Dei suauissimè alliciunt bonæ voluntatis homines; cōtrā verò hominū peruersitatē comminantur vehementissimè. Et ipse stabat. Stabat semper Christus erecta atque intēta voluntate & virtute, etiam sedens, ad salutē mortalium peragendam, quod nobis ingentem & facere debet, & augere fiduciam dona accipiēdi ab infinita benefaciendi promptitudine. Et tamen aliquando stare Christum significat (vt nunc) exercitā singulariter Christi virtutem benefaciendi turbæ, Discipulis, Ecclesiæ suæ. Secus stagnum Genesareth. Hoc est mare Genesareth, & Cenereth: quasi dicas horum Principis, & citharam; Galilææ mare ac Tiberiadis, aqua dulci ac salubri; piscium varij generis ferax, præcipua bonitate. Hoc stagnum siue mare celebrauit Christus propter mysticam eius quam ab ipso accepit significationē. Erat stagnum propter stabilitatē, mare, quod vêtis esset subiectum; sed cuius maris esset dulcis aqua & salutaris, & piscium bonorum abundans. Sed inter hos miscebat malos pisces inimicus homo, vt in semētē bonam zizaniā. Itaque Ecclesia est mare, propter eius stabilitatem & vberitatem salutarem; per hoc, id est per baptismum, in nauē Ecclesiæ recipimur; sed exagitur contrarijs Dæmonum & tentationū ventis: in eo vult nos navigare, in eo nobiscū nauigat Christus, & virtus eius tempestates sedat, quas & pedibus suis conculcat: in hoc vult Principes Ecclesiæ piscari: ex hoc mari prodimus nos omnes, & in nauī Ecclesiæ nauigamus. Recreat nos huius maris, huius nauis meditatio; sed verendum nobis est, ne ē nauī excidamus, & in malos pisces degeneremus. Auerte hoc infortunium magne IESV. Vidit duas naues. Altera nauis Ecclesiæ Romanam significat, cui præest Petrus, & qui hunc legitimā successionē sequuntur Principes; alia reliquas omnes Ecclesias representat, quæ Principi Ecclesiæ cōmunionē & societate iunguntur, & obedientiā. Stantes secus stagnum. Stat IESVS in terra secus

stagnum, naues in mari secus stagnum: vtriq; ad mare erant, sed Christus semper in terra viuientium, vnde ad mare nostrum appetit. Naues, id est Ecclesiæ, in mari quidē, sed inde ad terram applicantur, vt Christum excipiāt. Sed quid est, vidit? Non quas prius non videbat, sed in quas suo aspectu diuinam virtutem communicabat, & ex vilibus nauibus in Ecclesias Dei viuētis transformandas designabat. Piscatores autem descenderant, & lauabant retia sua. Docentur Ecclesiæ Principes & cōcionatores sordes suæ conscientiæ elucere; & ministerij sui impedimenta decutere, vt paratius & efficacius concionentur, & fructum vberiorē & maiore animabus adferant. Ascendens autem in nauim quæ erat Simonis. Iam incipit Christus celebrare nauim Petri, Ecclesiam scilicet Romanam: nō enim caret mysterio quod in Simonis nauim ascendat, non Iacobi. Rogauit eum à terra ducere pusillum. Allicit Petri animum; rogat, non imperat, sed suauiter petit, quasi ad illius arbitriū. Porro terra viuētiū Christus, quum in nauī esset, recedendum docet à multitudinis terrenæ vsū ei qui cōcionaturus est fructuosè: verū in initio non longius, sed ad cōmunē hominū intelligentiam verba accommodanda, & eorum animos sensim parādos ad mysteria recipiēda, & salutē animi desiderandā. Et hoc quidem facit Christus ex nauī Ecclesiæ: non vult tamen his teneri angustijs suos concionatores, & verbi ministerij, sed porro cessandum ab ijs principijs ostēdit. Vt autē cessauit loqui. Finem vult fieri Christi præparationum, & ad altitudinē mysteriorum progrediendum. Dixit Simoni. Qui erat Princeps piscationis, & Ecclesiæ Princeps futurus. Duc in altum, & laxate retia vestra in capturā. Iubet IESVS vt se authore verbi Dei administratores ad profundam humilitatem cor suum applicent, mente in mysteriorum ecclesiasticorū & cælestium altitudinem, inde in corda hominum, quæ sunt inscrutabilia, sese insinuantes; ita laxent in capturam retia, & artificium sui ministerij exerceant. Et respondens Petrus dixit illi, Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Recipit spiritum Petrus & virtutem, quā significauerat Christus dum dixit, Duc in altum, & laxate retia vestra in capturam, & veluti illam cordi imprimit; confidentia verò impletur commemoratione sterilitatis nocturnæ piscationis, & auxilij præsentia: videt se in diuina lu-

na luce piscaturum. Ita corde suo gerere semper debent mysteriorum Dei administri, se nihil posse, nihil fecisse, velle se inchoare aliquem fructum asferre in Ecclesia Dei; id se facturos in verbo, in promissione, in virtute Christi IESV. Et cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam. Quid verò est, cum hoc fecissent? Cum ea confidentia, eo spiritu & virtute reie laxauissent, concluderunt, &c. Efficax est ministerium spirituale, quod non quasi ex se homo, sed ex diuina virtute exercet; quasi ipse non operetur, sed in ipso & per ipsum Christus, & ipse in Christo; atque ita se attemperet diuinæ operationi, ut nihil se esse sentiat, nihil suam cooperationem, sed totum effectum Deo & ipsius gratia tribuat; se seruum agnoscat inutilem & nihili, se indignum planè qui tantæ maiestati ac virtuti cooperetur, & cuius cooperationi vim tribuat Deus, ac etiam tantum prouentum in ipso. Animaduertendum autem Petri nauem ascendisse IESVM, Petri iussisse ut duceret in altum, ipsi indixisse ut laxarent retia: unde intelligitur usum Petri Andree fratris auxilio, eius socios fuisse Iacobum & Ioannem cum sua nauis, omnes retia laxasse in mare, solam Petri nauim copiose expiscatam: quæ omnia quid aliud quàm repræsentant futuram Petri & Ecclesiæ Romanæ maiestatem & authoritatē vnicam, ex qua aliarum ecclesiarum penderet authoritas, unde & in alias deriuaretur fidei constantia; alias piscari quidè, sed per Ecclesiā Romanā, expiscari sine illa non posse. Rumpebatur autem rete eorum, & annuerunt socijs qui erant in alia nauis, ut venirent, & adiunarent eos. Fiunt efficaciam ministeria vniuersalis Romanæ Ecclesiæ, si particularium ecclesiarum ministerio commodè vtatur. Habent quidè alia ecclesiæ omnes iurisdictionē per Romanū Pontificem: itaque in Romana Ecclesia vniuersali concluditur omnis numerus prædestinatorum, nec extra eā quisquā salutē cōsequitur: non tamen propterea cessant, vel necessaria non sunt officia, actiones, & ministeria aliarum ecclesiarum. Propterea Ecclesia Romana, & eius Præses Romanus Pōtifex ita debet existimare, se quidè laxare retia omnia in Ecclesia & extrahere, sed ad id conferri oportere operas aliarum ecclesiarum & ministeria: proinde innuere atque edicere semper alijs debent ut se adiuent; ruptum iri rete, & euasuros multos pisces si suas facultates non exerceant op-

portunè & diligenter. Et venerunt, & impleuerunt ambas nauiculas, ita ut penè mergerentur. Habent alia ecclesiæ sua officia, ministeria, suos effectus, sed in reti Ecclesiæ Catholice Romanæ implent suas ecclesias: piscantur cum Petro, etiam si in alia sint particulari ecclesia; itaque expiscantur suos, ut suos in Ecclesia Romana particulari Petrus: omnes verò in vniuersali Ecclesia Romana numerum implent eorum qui fidem recipiunt in Christo. Plures esse hi non possunt de ordinaria Dei potestate, quàm qui à Deo ad gratiam Dei Ecclesiæ ministerio vocantur: itaque ad summum Ecclesiæ implètur, ut plures capere non possint; ex his tamen soli saluantur prædestinati. Quod cum videret Petrus. Solus Petrus videretur ad mysteriū penetrare, & sentire quod ad se attineant quæ dicebantur, quæ ne fiebant. Procidit ad genna IESV. Profunda scilicet cum occupauit humilitas, & indignitatis suæ cognitio ad præsentiam tantæ virtutis atque maiestatis, & ad mysteriorum, quæ significabantur, magnitudinē. Dicens; Exi à me Domine, quia homo peccator ego sum. Ex agnita Dei virtute infinita sensus ingeneratur peccatorum adeo efficax, ut ante conspectum diuinæ maiestatis nemo consistere possit, nemo non se ad nihilum redigat animi cogitatione humili. Stupor enim circumdederat eum, & omnes qui cum illo erant, in captura piscium, quam acceperant. Vehemens fuit illi Petri mentis stupor, & si vis etiā exarsis, in captura quidè piscium, & sensu virtutis Dei viui, sed simul ex symbolica significatione futurorum mysteriorum. Similiter stupuit Andreas, Iacobus & Ioannes similiter mysterium senserunt; socios item Simonis stupor apprehendit, non Iacobi & Ioannis: maiori enim sunt priuilegio in Ecclesia Catholica clerici Romanæ Ecclesiæ Cardinales quàm aliarum. Et ait ad Simonem; Noli timere. Pacer mihi tua summissio & humilitas, sed nolo eā abire in pusillanimitatem, potius in animi magnitudinē; & non in tua quidè, sed in mea virtute & benignitate confirmari & fieri efficacē. Ceterum tamen si quod dicebat Andreas, Iacobus, & Ioannes; tamen peculiariter Principi Ecclesiæ futuro animum addidit Christus principalē atque excelsum. Ex hoc iam eris homines capiens. Quod in stupore indicauerat Petro Christus, hoc explicat palam soli, rursum eius principatum in Ecclesia designans.

gnans. Non similiter atque nunc de cetero es piscaturus; nunc pisces quidem ad mortem persequeris, de cetero aliam habebis ex me rationem piscationis: homines piscaberis & capies ad vitam sempiternam, quam ego illis dabo per tui officij ministerium. Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus sequuti sunt eum. Ostendit Christus Petri & Andreae, Iacobi & Ioannis vocationem & officium, & quem essent sequuturi; non tamen vocauit, nō indixit vt se sequerentur. Cōcipi quidem animo primum solet spiritus vocationis, huius dignitas & utilitas, & inferi cordi deuotio; simul suscipi impulsus interior, quasi principia ponat Deus ad perfectionem eundi. Hæc gratia vti debemus vt præparatione, & intelligere mundo renuntiandum interiori animi proposito, etiam si nondum actu & opere exteriori, donec illa animi deuotione ac promptitudine parati audiamus Dei impulsus, quo omnino promoueamur ad actum illius præparationis & potentia. Hæc percipimus ex hoc loco, & alio Matthæi. Audistis, fratres, mysteria Christi, gestorū, & sedis Petri primatus illorū vis ad corda vestra penetret. Currite ad Christum, properate, irruite, incitate

corda vestra deuotione, & operum bonitate indies maiori. Stat Christus, expectat vos, atque adeo vos ipse ad se trahit, ad se ipse facit vt curratis, docet vos vitæ æternæ verba ex nauis Petri, ex Ecclesia Dei viuētis, primum quidem propter vestram ineptitudinem initia salutis & perfectionis vestrae, deinde in altitudinem mysteriorum vos educit. Ibi mysteria vos docet diuina, quibus informati magnum fructum accipitis siue meditationis siue contemplationis, capitis magnam peccatorum vestrorum & imperfectionum multitudinem, ea arguitis; ita à lumine manifestantur, ita in lumen & vitam mutantur. Hinc concipitis humilitatis profunda quandam deuotionem, vnde vel spiritum mundo renuntiandi auidē accipiat, vel accepta renunciatione in melius indies contendatis, quod per hæc mysteria in vobis Christus operatur. Hæc est enim mysteriorum Christi efficacia exemplaris, vt gesta eius, quæ sunt Dei, viuā actione ad omnes penetrent, omnibus fructum afferant, iuxta Christi IESV meritum, & prouidentiam Dei infinitam: cui est gloria in seculum. Amen.

Ioan. 6.

Vv 4

DOMI.

